

- a szükséges mértékben semmisítse meg az adminisztratív ellenőrzésre („administrative reviews”) irányuló kérelmek elutasításáról szóló (2005. május 17-i) és a panaszok elutasításáról szóló („grievance procedures”, 2005. szeptember 26-i) határozatot;
- kötelezze az alperest a felperesek kárának megtérítésére, amely a vásárlóerő 2001. július 1-je óta bekövetkezett csökkenése miatt felperesenként 5000 euró megfizetéséből, valamint az illetmény-hátralékok megtérítéséből áll, amelynek része az illetménynek és a felperesek valamennyi származékos jogosultságának 2001. július 1-je óta történt 0,3 %-os, 2003. július 1-je óta pedig 0,6 %-os növekedése, illetve a felperesek illetmény-hátralékainak esedékessé válásától azok tényleges kifizetéséig tartó időre számított kamat megfizetésére. E kamat mértéke az említett időszakban az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveletekre megállapított kamatláb két ponttal növelt értéke;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A T-63/02. sz. ügyben, amelyet ugyanezen – az Európai Központi Bank (EKB) alkalmazottaiként dolgozó – felperesek nyújtottak be, az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a felpereseknek 2001. július 13-án megküldött illetmény-kimutatásában közölt határozatot, mivel a 2001-es fizetések kiigazításának elfogadása során az EKB elmulasztotta a személyzeti bizottsággal való konzultációt. Ezen ítéletet követően az EKB konzultációt kezdeményezett a személyzeti bizottsággal a 2001–2003-as fizetések kiigazításának gyakorlatáról, valamint teljes személyzete fizetésének 2004. július 1-jei hatállyal történő felemeléséről. Egyebekben az Elsőfokú Bíróság által megsemmisített 2001. július 1-jei illetmény-kimutatás helyett az EKB 2005 februárjában új illetmény-kimutatást készített a felpereseknek.

A felperesek elsőként arra hivatkoznak, hogy a 2001-es illetmény-kiigazítás részükre 2001 júliusi visszaható hatállyal történő alkalmazásának megtagadásával az EKB megsértette az EK 233. cikkét, valamint a T-63/02. sz. ügyben 2003. november 20-án hozott ítélethez fűződő jogerőt.

A felperesek egyebekben hivatkoznak még az EKB személyzeti alkalmazási feltételeinek 45. és 46. cikke megsértésére, valamint az EKB vezetősége és a személyzeti bizottság közötti kapcsolatokat szabályozó „Memorandum of Understanding”, a gondos ügyintézés és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének és a jóhíszeműség követelményének megsértésére is.

A felperesek végül az általuk az EKB magatartása miatt állítólag elszenvedett károk megtérítését is követelik.

A Brink's Security Luxembourg SA által a Bizottság ellen 2005. január 15-én benyújtott kereset

(T-437/05. sz. ügy)

(2006/C 48/76)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Brink's Security Luxembourg SA (székhelye: Luxemburg) (képviselő: Christian Point ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

A felek kérelmei

- A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
- semmisítse meg a szerződés odaítélését megtagadó, vagyis azt az egyoldalú határozatot, amelyben a Bizottság a Group 4 Falck Luxembourg részére ítélte a közbeszerzési szerződést;
- semmisítse meg a Bizottság hallgatólagos határozatát, amely a fent említett két határozat visszavonásának elutasítását jelenti;
- semmisítse meg a Bizottság 2005. december 7-i, illetve 2005. december 15-i leveleit, amelyet a felperesnek a költségvetési rendelet végrehajtási rendelete 149. cikkének (3) bekezdésre alapított tájékoztatás iránti kérelmeire válaszul küldött;
- kötelezze a Bizottságot arra, hogy a megtámadott határozat jogszerűtlensége folytán a felperest ért vagyoni és nem vagyoni károk megtérítése címén fizessen meg a felperes részére 1 000 000 eurót, amely összeget feltételelesen, *ex aequo et bono* határoztak meg;
- kötelezze Bizottságot az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset egyfelől a felperesnek a 16/2005/OIL sz. pályázati felhívásra (ingatlanok őrzése és portaszolgálat biztosítása) benyújtott ajánlatát elutasító bizottsági határozat, másfelől a közbeszerzési szerződésnek a versenytárs részére történő odaítélését tartalmazó határozat megsemmisítésére irányul.

A felperes által a megsemmisítés iránti kérelmei alátámasztására előadott érveket lényegében hét jogalapba lehet sorolni.

A felperes az első jogalapban az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének állítólagos megsértésére hivatkozik a tekintetben, hogy nézete szerint a Bizottság arra vonatkozó előírása, miszerint valamennyi pályázó által a szerződés teljesítésére kijelölendő munkavállalóknak legalább egy éves tapasztalattal kell rendelkezniük, – mivel a nyertes pályázó rendszeresen vesz fel és bocsát el alkalmazottakat – hátrányos helyzetbe hozta a felperest azon pályázókhöz képest, akik meg tudták oldani, hogy a minimálisan megkívánt tapasztalattal rendelkező személyeket vegyenek fel, ami így alacsonyabb bérköltséget eredményezett, mint amennyi a felperesnél felmerült.

A felperes a második jogalapban azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette a 2001/23/EK irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit. E jogalap két részből tevődik össze: egyrészt a Bizottság által elfogadott ajánlat állítólagos szabálytalansága, amennyiben ezen ajánlat nem biztosítja a felperes munkavállalóinak további foglalkoztatását, sem jogaik teljességének védelmét. A felperes állítása szerint a Bizottság odaítélő határozata már annak meghozatalakor jogszerűtlen volt, mivel az elfogadott ajánlat a munkajog megsértését foglalja magában.

A harmadik jogalap az egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértésére vonatkozik a tekintetben, hogy a kiválasztott pályázó az ajánlata benyújtásakor bennfentes információkkal rendelkezett a felperesről, nevezetesen az ügyfelenként és tevékenységenként elért árbevételre, a szerződésekre és teljesítési idejükre, az ár- és költségelemzésekre vonatkozóan, amely adatokhoz a felperes volt anyavállalatába történő beadvadás következtében jutott. A felperes nézete szerint ez a körülmény lehetővé tette versenytársa számára, hogy az övénel előnyösebb ajánlatot nyújtson be.

A felperes a negyedik jogalapban a Bizottság IV. Főigazgatóságának határozata és a tisztességes verseny megteremtését célzó szabályok állítólagos megsértésére hivatkozik a tekintetben, hogy a Bizottság a jelen keresetben vitatott határozattal lehetővé tette, hogy a kiválasztott pályázót magában foglaló cégcsoport visszaszerezze azon vagyontárgyait, amelyeket a 2004. május 28-i határozatban⁽²⁾ engedélyezett összeadvadás során el kellett idegenítenie.

Az ötödik jogalap a határozatra vonatkozó indokolási kötelezettség, az átláthatóság elve és a közösségi intézmények irataiba való betekintés jogának állítólagos megsértésére vonatkozik. A felperes azt kifogásolja, hogy többszöri írásbeli kérelme ellenére a Bizottság a határozat indokairól csak az ajánlatok összehasonlítását tartalmazó táblázatokra korlátozódó tájékoztatást nyújtott részére.

A felperes a biztonsági örök elsősegély-nyújtási és/vagy tűzvédelmi alapképzésére vonatkozóan benyújtott ajánlatok elbírálására vonatkozó harmadik minőségi szempontjának elemzése és értékelése tekintetében egyaránt hivatkozik a közbeszerzési eljárás szabályainak megsértésére, az ajánlatételhez szükséges dokumentáció téves megítélésére és nyilvánvaló értékelési hibára. A felperes azt állítja, hogy olyan bizonyítékok vannak birtokában, amelyek szerint a Bizottság által kiválasztott pályázó nem rendelkezett annyi alkalmazottal, amennyit pályázatában feltüntetett a szóban forgó szerződés teljesítésére.

A felperes az utolsó jogalapban az átláthatóság elvére és az állampolgárok intézményi iratokba való betekintése jogának állítólagos megsértésére hivatkozik a tekintetben, hogy a Bizottság megtagadta a kiválasztási és elbírálási bizottság összetételére vonatkozó adatok részére történő kiadását.

A felperes ezen kívül kéri a Bizottság a szóban forgó szerződés odaítélési eljárása során tanúsított magatartásának jogellenessége miatt őt állítólagosan ért károk megtérítését.

⁽¹⁾ A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i tanácsi 2001/23/EK irányelv

⁽²⁾ Egy összefonódást a közös piaccal a 4064/89/EKG tanácsi rendelet alapján összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2004. május 28-i bizottsági határozat (IV/M.3396 Group 4 Falck/Securicor [4064] ügy)

2005. december 21-én benyújtott kereset – Navigazione Libera del Golfo kontra Bizottság

(T-444/05. sz. ügy)

(2006/C 48/77)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.)(Nápoly, Olaszország) (képviselő: Salvatore Ravenna ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a KSZK-nak a Caremar S.p.A. által a Nápoly Beverello – Capri sziget viszonylatban nyújtott szolgáltatásokkal összefüggésben, a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtásához kapcsolódó többletköltségek és az ahhoz kapcsolódó támogatások összegére vonatkozó adatokhoz való hozzáférést megtagadó 2005. október 12-i bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.